

קלפי 50239, שכונת התקווה.
16.10 — חסרה רק מוסיקה לשעת הנופש כדי להפוך את ההצבעה בשעות אלה לפעולה נעימה ומהנה. מצפים לגל גדול אחרי שהשרב ירד קצת. עושים טוטו מתי תתחיל המהומה הגדולה.

קלפי רחוב בריג'ורא מספר 31, חיפה.
16.45 — ראובן בוניק, מיישביה יושב-ראש ועד הדר הכרמל, עתה יושב ראש הקלפי ברחוב בריג'ורא, איש מפא"י, אינו מוכן לחרו. "אני לא אסלק את הפנקסים עם האל"ף". הוא מודיע לעורר-דין צבי הדסי, המחכה לתורו להצבעה בקלפי זו. צבי הדסי תולש דף נוסף מפנקס האל"פים. עוד הוכחה.

מעברת עמישב.
17.00 — הרחובות קמים שוב לתחיה, אחרי תנומת הצהריים. השרב הכביח רבים לצל הבתים, ואפילו לקלפי כמעט ולא הגיע איש. אני רואה דמות מוכרת ליד סנדר כחול. אני קורא: "גוגול" גוגו הוא חבר נחשונים, ענק בלונדי, תכול-עניים וטוב-לב. "חבר ועדת קלפי?" אני שואל. "לא, רק אם יש מכות".

יזחק, גש מיד! בחירות אלה לא הולכות ברגל. הנה הווג האבוד. היא יושבת בחרטום החסקה ואינה מדברת עם הבחור. נראה שרבה. אולי בכל זאת קרה משהו. אני חוזר לחוץ. הקלפי מכה. יש להבדיל בין קודש לחול-הימים.

קריית נחום, מפרץ חיפה
14.30 — טנדר ירוק — 75081 עוצר ליד קלפי 25401. 14 צעירים גברתיים יורדים ממנו. שבעה מהם לובשים חולצות כחולות. בין הצעירים המתגודדים ליד הקלפי עובו לחש. "פלוגות הפועל" גברתי הפועל יודעים את מטרות. אחד מהם ניגש אל שמעון אסולין, בן ה-17. איש חרות. בלי לומר מילה הוא מוריד לו ראסיה. הכוונה ברורה. קריית נחום היא מצודת אנשי חרות. תגרה ליד הקלפי עלולה לפסול או לעכב את ההצבעה. צעירי חרות מתלכדים. אין זמן לדבורים. תגרת ידיים כללית. אנשי הפועל נסוגים אט-אט לכיוון הסנדר. מגיעה תג-בירת לחרות. אחד מגברתי הפועל מופרד מחבורתו ונהדף בכיוון למגרש ריק. שניים מקרעים אותו לארץ. בכיס מכנסיו נמצא אקדח. הגברת עם האקדח מובלים למשטרת קריית חיים הסמיכה. התורן מבטיח לדאוג לעניינים.

פורסם של צדוק סביר על התוכי — "א.ב.ג.ה" — לך לעזאזל" הם מעירים לו על הנהגותיו. זה לא בסדר. כל ארבע האותיות הללו שייכות למפלגות שמשתפות בבחרי רות. ביניהן גם מפא"י, שקלברדר הוא נציגה. אבל זה לא חשוב. כי גם הנציג השני של מפא"י מודה עם דרישה זו. הקלפי עצמה אינה מענינת. איש לא נכנס להצביע. רק לאה שלזינגר, הנציגה הבלונדית של החזית הדתית הלא-מית, מפיגה במקצת את השעמום. יש לה דיבור קולני.

קלפי בקופת חולים, רחוב קלר 7, חיפה.
13.00 — זיוה ברקן, 22, פקידת עתון חרות בחיפה, נכנסת למאחורי פרגוד הקלפי, בוחרת את האות המתאימה ומטילה את המעטפה החתומה לקלפי. אחד מחברי העדת הקלפי מוכן להתערב עימה: "הצבעת ה' נכון?" זיוה מתבלבלת לרגע. מסתבר כי בפרגוד הקלפי יש קרע, מבעדו יכולים חברי העדה לראות את בחירת המצביעים.

בריכת השחיה, תל-אביב.
13.20 — ליום אחד חזר הקיץ לבריכה. נערות-הוזהר שגעולו ביום הביר אחר בראשית ספטמבר, כאילו נדברו ביניהן חזרו לביקור פתע. הנהלת הבריכה, הממלאה עתה רק אחת משתי הבריכות בכל יום — פעם את בריכת המבוגרים ופעם את בריכת הילדים — הואילה בטובה למלא היום את שתי הבריכות גם יחד, לכבוד המאורע.

דת ביקיני

חם מאד. צוחקים, מתרחצים, מושקים פינג'רונג, קופצים על חבל. משוחחים על הבחירות. אין משוחחים על שום דבר אחר. א' אדום גדול מסתכל מן הצד. האם כבר הצביעו? בטח, כולם כבר הצביעו. מה'תה חושב, מה!
בעד מי? פה מותר לשאול. לא נעלבים. רחל החתיכה, למשל, זו עם הביקיני השחור הנוצז, הצ' ביעה ב'. לא ב' של ביקיני, אלא ב' של דתיים-לאומיים. איך בא ביקיני וגוף נהדר כזה לדתיות לאומית? פשוט מאד. היא קיבלה חניך דתי. הבית מסורתי, או זהו זה. אורה קפלן, המשרטטת הגיגיית בעלת הגוף החטוב וה- ביקיני הצבעוני, מסבירה את דעותיה הפוליטיות לחוג גדול של מלריצים ממין זכר, המקיף אותה מכל עבר. היא מילאה את הבחירות של העולם הזה והגיעה למסקנה שעליה להצ' ביץ בעד — — — . איני שומע בעד מה. מיד נפתח ויכוח כללי.

על גג המזנון של הבריכה מתחכחים כמה גברים, תוך הסתכלות בחתיכות. אחד מתלונן על הבחירות של העולם הזה — יצא לו שעליו להצביע בעד מ', אבל הוא הצביע ח'. הוא מתנגד לסוציאליזם, וחוז' מזה התחנך בבית-י. איך בכל-זאת יצא לו מ' מתנגד לממשל הצבאי, רוצה שלום עם הערבים והשתלבות באפרו-אסיה. שכנו מייסר אותו. חייל משוחרר, פעיל, הצביע הבוקר א'. הוא מדבר על "האספוסף של בגין" שהרגיו אותו. ראה את בגין נוסע אחרי חבורה של אופנועים, שדהרו לפניו, לדבריו, כמו "ילדים עם רעשנים לפני המלך". ואת מי אפשר לשים במקום ב'גוריון?
גם מרגיש הצביעה א'. למה? מפני שהיתה עד לא מכבר חברה במשק חמדיה, של איחוד הקבוצות.

קלפי 50143, בית-ספר בלפור.
14.00. תנועת המצביעים בקלפי זו קטנה. חברי הועדה אהבים לשוחח ביניהם. קלמן וילנר, הנציג הדתי בעל משקפי הזהב, מדבר על זכויותי החרות. הוא אינו מתעצל להטריח את עצמו לקום אל מעילו, להוכיח את זכויותיו. בין השאר — תמונה עם ב'גוריון. "זו זכות", מסביר וילנר וממחר להסתייג: "אבל יש לי גם תמונה עם בגין". תנועת ההצבעה הולכת וגוברת אחרי הצהריים. מרבית המצביעים יודעים בדיוק מה לעשות. אינם צריכים הסברים. נומה בראון בת 57, אינה באה לקלפי לבדה. היא מביאה אתה גם את אמה שלה. "שתצביעי", אומרת הבת הצעירה, המתקרבת לגיל שישים. "אמי היא בת 81". אבל לא רק אקנות מצביעות בקלפי 50143. פנינה סחלוביץ, בעלת צמיד זהב ועניית כחולות היא דוקא צעירה. היא לא היחידה. גם עליוה רוזנבליט. אבל אתן אין בעיות. הן מבינות. לא עושות מזה ענין גדול. אברהם גולדברג לעומת זה, מתנהג כמו נסיך בסכס ממלכתי. הוא הולך וחוזר עם המעטפה בידו, חוזר כל פעם על ברכתו: "גמר בחירה טובה". זה משהו בשבילו.

קלפי 50239, שכונת התקווה.
14.05 — צהריים. ועדת הקלפי מונממת. איש אינו מפריע להם לישון קצת.

שפתיהם של תל-אביב, מול רחוב פרישמן.
14.45 — מי שרצה לברוח מן הכל, יכול היה לנוס אל שפתיהם ולקחת חסקה.
הים שטוח כמו ראי, והרוח המזרחית החמה דוחפת לעומק. יש ביים כחצי תריסר חסקות, סירת מפרש של זבז' 10, שתי סירות מנוע. אחת מהן מושכת מישהו על סקי-מים.

ליד טופסי יש התרגשות קטנה. אמריקאית אחת מתרגשת. התכרה שלה התרחצה בים. צעיר אחד הומיץ אותה לחסקה שלו והתרחק מן החוף עד כדי כך, שאין רואים ממנה אלא נקודה שחורה זעירה במרחקים. אולי קרה לה משהו?
מבקשים אותי לצאת לשליחות של ישע. אני מתרחק מן החוף במהירות רבה, נעזר על-ידי הורות. היום תענוג לחתור, ביוחד בהפסקה בין ישיבה לישיבה ליד הקלפי. אפשר לשכוח לרגע את הבחירות.

אבל לא. ממרחק מאות מטרים מגיע בבירור, על גלי הרוח, קול הרמקול המרטר ליד קפה פילץ. שהפך למועדון מפא"י. הנהג של הסנדר האפור מתבקש לגשת מיד! איפה משה הרוכב על האופנוע? המכונית הירוקה יוצאת מיד!

רגע מכריע: ספירת הקולות באחת מאלפיים הקלפיות

בפעם האחרונה פגשתי את גוגו בדיוק באותו מקום, לפני ארבעה חודשים. אז נערכו הבחירות להסתדרות. גם אז נשלח מטעם מפלגתו להגן על פעיליה במקום. אז היתה נוכחותו דרושה. כמה מפעילי מפ"ם ספגו באותה הזדמנות פועלית כמה מהלומות רציניות מאד מידי חב' ריהם-למעמד הפועלים ממפא"י. אבל הפעם אין כל צורך בגוגו. אין מכות. אין עניינים.

היכן פגשתי עוד את גוגו בהזדמנויות דומות? כן, במשרדי מפ"ם בתל-אביב, לפני 7-6 שנים. כשתפסו את שני שליחי מנגנון-החושך שבאו להחליף את הבטריה במכשיר-ההאזנה שהוטמן בשולחן ח"כ מאיר יערי. זה היה בשעות הבוקר המוקדמות. מרכז המפלגה הזעיק עתונאים להראות ולספר להם על המקרה. פגשתי את גוגו מחיך במבוכה במסדרון. היה בלתי-מגולח אחרי מארב של לילה שלם לכידת שליחי ההאזנה. "אני מקחה שהפעם לא יהיה צורך במכות", אני מאחל. "כן, זה בסדר", הוא מרגיע אותי.

בית המורה, מטה וועדת הבחירות האזורית, חיפה.
17.00 — ישיבה דחופה של מטה הועדה האזורית. נציגי העתונות הוזמנו במיוחד. על הפרק: השימוש הבלתי-חוקי באותיות א' בקלפיות בחיפה. מרסל בקיש, מועמד מספר שלוש של חרות לעיריית חיפה, מעלה הצעה מרחיקת-לכת: לפסול את הבחירות בחיפה. ההצעה נדחת ברוב קולות.

התייעצות קולנית. קריאות ביניים של נציגי מפא"י. היעדה מחליטה: להטיל על יושב-ראש הועדה לנקוט באמץ צעם מדידים להפסקת השימוש באות א'; להכניס לתמונה את משטרת חיפה; להמליץ להעמיד לדין את ראשי הקלפיות המסרבים להשמע לנציגי הועדה.

קלפי 50239, שכונת התקווה.
17.30 — יעקוב הייבלום, השמש של בית הספר עליה בו שכנת הקלפי, מנצל יפה את ההזדמנות. "תה או קפה?" הוא עובר בין חברי ועדות הקלפי השוכנות בבית-הספר. "אבל זה לא עוזבן המפלגות, אלא על חשבונכם". תה עולה 150 פרוטות וקפה 200. הייבלום מצטער שאין בחירות כל חודש.

(המשך בעמוד 16)

קריית נחום, מפרץ חיפה.
14.45 — שלוש נידות עמוסות ששים שוטרים, מוויינים באלות וחבושים כובעי פלדה. מגיעות למקום. מאוחר. אנשי פלוגות הפועל נמלטו על נפשם. שבעה שוטרים נשארים ליד הקלפי במקום כתגבורת.
במשטרת קריית חיים אין איש. התורן אינו זוכר צעיר עם אקדח. הבירון שהובא למקום נעלם כאילו בלעה אותו האדמה.

קלפי 50143, בית-ספר בלפור.
15.30. יושב-ראש ועדת הקלפי מגלה סימני עצבנות. הוא רוצה לדעת מה נעשה במקומות אחרים, סקרן לדעת כבר את תוצאות הבחירות.

"שמעת אולי משהו בחדשות?" הוא שואל כל מי שנכנס לחדר. רק חבר ועדת-קלפי מן החדר הסמוך מצליח להפסיק את סידרת השאלות של ביילין. "אל תדאג", הוא אומר בבטחון. "גם חחר תורת השמש" ביילין מפסיק. יחד אתו נפסקת גם תנועת המצביעים. מי שרוצה להצביע כבר הצביע. האחרים יעשו זאת אחרי הצגה שניה.

ועדת-מכות

השעמום מוליד את הרכילות. הסדרן מאיר שטייגר מרגיש צורך לספר על משהו. הבחורה היפה מועדת הקלפי השניה, היא אשתו של נציג רשימה ג'ד, שמחה פרידמן — מישהו צריך ללכת לברר זאת.
הנושא מוצלח דוקא. כל אחד מוצא לו אמתלה להיכנס לחדר השני, לראות אותה. פננד הילף המקייסט מודה עם טעמו של הסדרן. עד שפתאום יורדת הפרסטיגיה שלה. מישהו גילה שהשערות שלה אינן כל כך נהדרות. זאת סתם פיאה נוכרית. מעבירים נושא.

פננד ממקי' הוא גם זה שמוצא נושא נעים אחר לשיחה. הוא פותח במקרה את החוברת של השופט יואל זוסמן, קורא את ההוראות שלו לבוחרים. "אמנם הבחירות נערכות הפעם בראשית החורף ולא יהיה חם", כותב זוסמן. זה מספיק. כולם צוחקים, מבקשים מיושב-ראש הועדה לקנות עבורם בקבוק מיץ קר.